Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XLV. — Wydany i rozesłany dnia 21 sierpnia 1872.

119.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu, ministerstwa wyznań i oświecenia tudzież ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1872,

o zastępstwie prawnem władz szkolnych państwa przez prokuratorye skarbowe.

W wyjaśnieniu §. 2. ustępu 3 tymczasowej instrukcyi służbowej dla prokuratoryi skarbowych z dnia 16 lutego 1855 (Dz. u. p. Nr. 34) przepisuje się, że prokuratorye skarbowe są obowiązane udzielać zastępstwo prawne i rady prawnicze także władzom szkolnym państwa (radom szkolnym gminnym, okręgowym i krajowym) a w szczególności funduszom szkół początkowych, przez takowe administrowanym, tudzież funduszom emerytalnym nauczycieli szkół początkowych.

Rozporządzenie niniejsze nie zmienia w niczem przepisów ministerstwa sprawiedliwości o nadsyłaniu peryodycznych wykazów należytości szkolnych wymierzonych od spadków.

Stremayr r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.

120.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 30 lipca 1872,

o stosowaniu do akademii rolniczej w Wiedniu ustaw i rozporządzeń tyczących się akademii w ogólności.

Przepisy administracyjne, czy to w drodze ustawodawstwa, czy w drodze rozporządzenia dla akademii austryackich wydane, o ile nie sprzeciwiają się ustawie z dnia 3 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 46) o pokryciu kosztów akademii rolniczej w Wiedniu, lub sta-

tutowi, pod dniem 6 czerwca 1872 przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonemu i rozporządzeniom szczegółowym, w duchu onego przez ministerstwo wydanym, będą stosowane analogicznie także do akademii rolniczej w Wiedniu.

Jeżeliby przepisy tego rodzaju nie były jednakowe dla uniwersytetu i dla instytutu politechnicznego, głównie obowiązującemi dla akademii rolniczej będą te, które tyczą się akademii technicznej w Wiedniu, a gdyby na tym ostatnim zakładzie nie istniały przepisy, tyczące się szczególnych przedmiotów, uregulowanych na uniwersytecie, przepisy obowiązujące dla uniwersytetu będą zastosowane także do akademii rolniczej.

Jeżeli w toku czynności akademii rolniczej okaże się, że przepisy takie dadzą się zastosować jedynie ze zmianami i to nie takiemi, które się same przez się rozumieją, lecz istotnemi, kolegium profesorów przedłoży ministerstwu odpowiednie wnioski.

Chlumecky r. w.

121.

Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa z dnia 31 lipca 1872,

o wykazaniu uzdatnienia na docenta prywatnego i sprawowaniu tego urzędu w akademii rolniczej w Wiedniu.

A. Wykazanie uzdatnienia.

1. Kto chce wystąpić na akademii rolniczej jako docent prywatny, winien wystosować w tym celu podanie do kolegium profesorów i przedłożyć:

a) dyplom doktorski lub dyplom egzaminu ścisłego z odpowiedniej sekcyi akademii rolniczej lub z jednej ze szkół specyalnych akademii technicznej;

b) szkic biograficzny swojego życia (curriculum vitae);

c) program odczytów, dający poznać przedmiot i sposób traktowania tegoż;

d) rozprawę drukowaną lub pisaną, albo większe dzieło z zakresu nauki, którą chce udzielać.

2. Na podstawie przedłożonego programu kolegium profesorów rozpozna, czy zamierzone wykłady należą ze względu na głębokość naukową do akademii, jako instytutu, mającego pielęgnować nauki, a ze względu na przedmiot, do tej sekcyi, do której kandydat się zgłosił.

Kolegium profesorów rozpozna także wartość naukową przedłożonej rozprawy lub większego dzieła.

Do przedmiotów które nie są nauką, lecz tylko biegłością w jakiej sztuce nie można się habilitować.

3. Jeżeli rozpoznania powyższe nie nastręczą powodu odrzucenia kandydata, kolegium profesorów urządzi rozmowę naukową (tak zwane colloquium) z kandydatem, którą w obecności członków kolegium profesorów przez rektorat zaproszonych, odbędą znawcy przez rektorat wyznaczeni, biorąc za przedmiot treść przedłożonej rozprawy, która oraz całkiem lub po części będzie treścią zamierzonych wykładów.

4. Jeżeli kolegium profesorów będzie zadowolone z wyniku colloquium, kandydat będzie miał wykład wstępny publiczny o przedmiocie do jego gałęzi należącym. Przedmiot

ten wyznaczy kandydatowi kolegium profesorów i zawiadomi go naprzód w czasie do gruntownego przygotowania się wystarczającym.

5. Na podstawie wykładu wstępnego, colloquium i przedłożonej pracy naukowej, tudzież wszystkich swoich wiadomości o moralności i prawości charakteru kandydata, kolegium profesorów rozstrzyga o przypuszczeniu lub nieprzypuszczeniu go do docentury; przypuszczenie przedkłada ministerstwu do zatwierdzenia, o odrzuceniu zaś zawiadamia kandydata, któremu natomiast służy rekurs do ministerstwa.

6. Kolegium profesorów może uwolnić od przedłożenia dyplomu doktorskiego mężów, którzy swemi dziełami naukowemi zjednali sobie znakomitą sławę lub za którymi przemawia szczególna potrzeba akademii, w inny sposób z łatwością zaspokoić się nie dająca.

7. Jeżeli kandydaci są znakomitościami naukowemi, kolegium profesorów może zadowolnić się przedłożonemi dziełami naukowemi nie żądając colloquium i wykładu wstępnego. Zresztą kandydat może zawsze być uwolnionym od wykładu wstępnego, jeżeli jego uzdolnienie do wykładu ustnego jest kolegium profesorów dostatecznie znane.

8. Czy docent prywatny, który habilitował się już na innym zakładzie naukowym, może lub nie może być dopuszczony do docentury bez ponownego wykazania swego uzdatnienia, o tem rozstrzyga kolegium profesorów.

B. Przepisy o sprawowaniu urzędu.

9. Każdy docent prywatny jest uprawniony miewać wykłady tylko o tym przedmiocie, w którym i tylko w tej sekcyi, w której wykazał uzdatnienie.

10. Docenci prywatni są uprawnieni do potwierdzenia frekwencyi słuchaczów na swoje wykłady, tak samo, jak profesorowie; z postępu mogą wystawiać tylko świadectwa prywatne.

11. Docenci prywatni są uprawnieni pobierać czesne od swoich słuchaczów.

12. Oddzielna reprezentacya docentów prywatnych w kolegium profesorów, w drodze wyboru utworzona, będzie urządzona dopiero na podstawie doświadczeń poczynić się mających z uwzględnieniem innych nauczycieli; nateraz tworzyć oni będą w myśl §. 40 statutu w raz z wszystkimi innymi docentami nie będącymi ani zwyczajnymi ani nadzwyczajnymi profesorami akademii rolniczej, jedno ciało wyborcze, wybierające corocznie jednego reprezentanta do kolegium profesorów. Reprezentant ten ma w kolegium profesorów głos doradczy.

Zresztą docenci prywatni będą zapraszani na te posiedzenia kolegium profesorów, na których mają być rozbierane sprawy ich oddzielnych przedmiotów i mają prawo stawiać wnioski w tychże sprawach a rozprawa nad takowemi powinna odbywać się w kolegium z udziałem wnioskodawcy.

13. Każdy docent prywatny, który przez cztery po sobie następujące półrocza nie będzie miewał wykładów na akademii rolniczej, traci prawo nauczania i jeżeli zechce wystąpić znowu jako docent prywatny, winien poddać się ponownie aktowi habilitacyi, od czego tylko ministeryum może uwolnić.

Chlumecky r. w.

122.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 1 sierpnia 1872,

o skuteczności wpisu na akademii rolniczej względnie do innych akademii wiedeńskich.

Słuchacze akademii rolniczej zapisywani będą na teraz tylko w tejże akademii a to podług własnego wyboru albo na pół roku, albo na cały rok.

Dowód piśmienny uskutecznionego wpisu i opłaty wpisowego i czesnego nadaje słuchaczom zwyczajnym tej akademii prawo, być przyjętymi i zapisanymi podobnież jako zwyczajni słuchacze w c. k. instytucie politechnicznym a to na oddział ogólny bez żadnych dalszych dowodów i bez opłaty wpisowego i czesnego, w c. k. uniwersytecie bez opłaty wpisowego ale za opłatą przepisanego czesnego, i daje im wszystkie prawa tamtejszych słuchaczów zwyczajnych do wykładów tamże słuchać się mających, z czem atoli łączy się także obowiązek zachowywania przepisów tamże obowiązujących.

Słuchacze nadzwyczajni nabywają przez zapisanie się na akademią rolniczą takiego samego prawa zapisania się na obiedwie inne akademie wiedeńskie; czesne jednak winni opłacić osobno w każdym zakładzie podług przepisów tamże obowiązujących.

Chlumecky r. w.

123.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 1 sierpnia 1872,

o opłacie wpisowego i czesnego na akademii rolniczej w Wiedniu.

1. Słuchacze akademii rolniczej w Wiedniu winni opłacać wpisowe i czesne.

2. Wpisowe opłaca się przy przyjęciu tudzież przy powtórnem wstąpieniu po rocznej lub dłuższej przerwie w naukach i wynosi pięć złotych waluty austryackiej.

Od tej należytości nie można być uwolnionym.

3. Zwyczajni słuchacze tej akademii, bez różnicy sekcyi i bez względu na ilość obranych przez siebie przedmiotów winni opłacić czesne, składając w kasie akademii albo 50 zł. za cały rok, zaraz przy przyjęciu, albo po 25 zł. na początku każdego półrocza.

4. Słuchaczom nadzwyczajnym czesne będzie wymierzone w taki sposób, że za każdą godzinę nauki w tygodniu mają zapłacić po 1 zł. 50 ct. wal. austr. na półroku, przyczem dwie godziny ćwiczenia będą liczone za jednę godzinę nauki.

5. Na podstawie udowodnionego ubóstwa i wykazanego świadectwem dobrego w naukach postępu słuchacze zwyczajni mogą być uwolnieni całkiem lub w połowie.

W tym względzie rozstrzyga kolegium profesorów.

6. Za wykłady nadzwyczajne profesorów, za wykłady docentów prywatnych i nauczycieli przez rząd nieopłacanych, opłacać należy czesne w kwocie przez tychże ustanowionej.

Chlumecky r. w.

124.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 1 sierpnia 1872,

o mianowaniu na akademii rolniczej w Wiedniu docentów pobierających wynagrodzenie.

1. Docenci pobierający wynagrodzenie będą mianowani do tych przedmiotów, do których stosownie do ustawy, statutu i środków rozporządzalnych profesorowie zwyczajni lub nadzwyczajni zamianowani być nie mogli, i do których docenci prywatni się nie habilitowali a które jednak dla celów akademii takie mają znaczenie, że nie mogą zostać nieobsadzone.

2. Ministerstwo mianuje docentów pobierających wynagrodzenie albo na wniosek kolegium profesorów, albo z własnej inicyatywy, w tym ostatnim przypadku jednak po poprzedniem wysłuchaniu kolegium profesorów.

3. Pełnienie obowiązków docenta, wynagrodzenie pobierającego, nie będzie uważane za stałą posadę, i może ustać na tej samej drodze, na której zostało zaprowadzone (2) a nadto w skutek wypowiedzenia ze strony samego docenta. Jak jedna tak druga strona winny wypowiadać już na początku tego półrocza, z końcem którego dotyczący docent nie będzie mógł lub nie chce dawać wykładów.

4. Na docentów pobierających wynagrodzenie mogą także być zamianowani biegli, bez względu na ich stan, którzy nie odpowiadają warunkom uzdatnienia na docentów prywatnych, atoli tylko wtedy, jeżeli nie można pozyskać biegłych z temże uzdatnieniem.

5. Docenci, pobierający wynagrodzenie, są upoważnieni do potwierdzania frekwencyi i postępu w przedmiotach, które wykładają, tak samo jak profesorowie.

6. Docent, pobierający wynagrodzenie powinien być zapraszany na każde posiedzenie kolegium profesorów, na którem ma być mowa o jego specyalnym przedmiocie; w odnośnych rozprawach bierze udział z głosem doradczym a w szczególności ma prawo w sprawach swojego przedmiotu stawiać na posiedzeniu wnioski, które potem w kolegium będą wzięte pod obradę z udziałem odnośnego docenta, pobierającego wynagrodzenie.

7. Co się tyczy wybierania formalnej reprezentacyi docentów, pobierających wynagrodzenie do kolegium profesorów, będzie wydane osobne rozporządzenie.

Natenczas tworzyć oni będą w myśl w §. 40 statutu wraz z wszystkimi innymi docentami nie będącymi ani zwyczajnymi ani nadzwyczajnymi profesorami jedno ciało wyborcze, wybierające corocznie jednego reprezentanta do kolegium profesorów.

Chlumecky r. w.

125.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 1 sierpnia 1872,

zawierające przepisy przejściowe do rozporządzenia z dnia 31 lipca 1872 (Dz. u. p. Nr. 121) o wykazaniu uzdatnienia na docenta prywatnego przy akademii rolniczej.

1. Na półrocze 1872/3, w którem akademia rolnicza ma być otwartą, pozostawia się ministerstwu dopuszczenie tymczasowe docentów prywatnych; dopuszczenie atoli takich docentów prywatnych, wstępujących bez interwencyi kolegium profesorów, uważane będzie tylko za tymczasowe, i stanie się stanowczem dopiero po dopełnieniu w przyszłości warunków i formalności, w odnośnem rozporządzeniu przepisanych.

2. Na przeciąg pierwszych lat trzech, licząc od otwarcia akademii rolniczej kolegium profesorów może dopuścić tymczasowo do docentury prywatnej także kandydatów, nie czyniących zadość wszystkim warunkom, w rozporządzeniu z dnia 31 lipca 1872 (Dz. u. p. Nr. 121) przepisanym, jeżeli w specyalnych gałęziach kultury ziemi udowodnią szczególne uzdatnienie do naukowego traktowania i do zawodu nauczycielskiego, i jeżeli przyrzekną, że w przeciągu wzmiankowanych powyżej trzech lat dopełnią w zupełności warunków, którym jeszcze zadość nie uczynili.

Dopuszczenie tymczasowe stanie się stanowczem dopiero po dopełnieniu warunków w przeciwnym razie docentura ustaje z końcem trzeciego roku po otwarciu tej akademii.

Chlumecky r. w.

126.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 4 sierpnia 1872,

o ustanowieniu ekspozytury pragskiego urzędu cłowego głównego w dworcu kolei żelaznej busztiehradzkiej w Smichowie.

W dworcu kolei żelaznej busztiehradzkiej w Smichowie pod Pragą rozpoczęła czynności z dniem 20 lipca 1872 ekspozytura c. k. urzędu cłowego w Pradze z upoważnieniami służącemi urzędowi cłowemu głównemu I klasy, która jest oraz upoważniona do stósowania w obrocie kolejowym postępowania cłowego skróconego (w drodze opowiedzenia), rozporządzeniem z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175) przepisanego.

Lasser r. w.

127.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 9 sierpnia 1872,

o postępowaniu w urzędach cłowych i akcyzowych z przedmiotami nadchodzącemi na wystawę powszechną wiedeńską w roku 1873.

Pod względem postępowania z przedmiotami nadchodzącemi do Wiednia na wystawę powszechną w roku 1873, c. k. urzędy cłowe a względnie c. k. urzędy akcyzowe w Wiedniu mają się zastosować do następujących przepisów:

A. Przepisy o postępowaniu z przedmiotami z zagranicy na wystawę nadchodzącemi.

1. Urzędy cłowe pograniczne winny przedmioty nadchodzące na wystawę z biletami legitymacyjnemi zagranicznych komisyi wystawowych odsyłać bez poprzedniego otwierania pak z oplombowaniem wagonów lub pak w drodze opowiedzenia lub za kartami konwojowemi wprost do ekspozytury urzędu cłowego głównego na placu wystawy.

Do biletów opowiedzenia i kart konwojowych dołączyć należy wykaz przedmiotów w każdej pace zawartych, do każdej posyłki i przez wystawców dołączyć się mający.

2. Ekspozytura głównego urzędu cłowego wystawy zbada plomby na przedmiotach do niej odesłanych i takowe zdejmie.

Zaciągnie do książki wykazy nadchodzące z biletami opowiedzenia i kartami konwojowemi i odda przedmioty na wystawę nadesłane właściwym komisyom zagranicznym, które obowiązane są utrzymywać dokładne rejestra towarów im oddanych i na żądanie dozwolić władzy cłowej przejrzenia takowych.

3. W wykazie przedmiotów w każdej pace zawartych, a do każdej dołączyć się mającym nie potrzeba przytaczać taryfowej nazwy towaru; dość będzie wymienić gatunek i ilość towarów tudzież ich nazwę handlową.

Ekspozytura urzędu cłowego głównego uzupełni wykazy przydaniem nazwy taryfowej towaru i podług tejże zaciągnie do książki zapisków.

4. Żadnego towaru nie można wziąść z placu wystawy bez przepustki. Przepustkę wystawia komisya kraju, z którego towar nadszedł; ażeby zaś była ważną, powinna być zaopatrzona w pieczęć ekspozytury głównego urzędu cłowego na dowód, że czynność urzędowa została dokonaną. Przepustki na towary zagraniczne różnią się kolorem od przepustek na towary krajowe.

5. Przedmioty wystawy, wywożone napowrót za granicę, ekspozytura urzędu cłowego głównego odeszle z biletami opowiedzenia i kartami konwojowemi do odpowiedniego urzędu cłowego pogranicznego.

6. Od przedmiotów pozostających w kraju w obrębie akcyzowym wiedeńskim trzeba opłacić cło wchodowe a względnie podatek konsumcyjny stosownie do wyniku oględzin przez ekspozyturę głównego urzędu cłowego uskutecznić się mających.

7. Należytości cłowe ciężą w pierwszym rzędzie na odnośnych przedmiotach wystawy i na ich właścicielach a następnie na zagranicznych komisarzach wystawy.

Gdy towary obejmie zakład trudniący się przewozem, odpowiedzialność przechodzi na niego.

8. Niewytłumaczona niezgodność gatunku i wagi towaru w pace zawartego z wykazami, wynoszenie towarów z placu wystawy bez opowiedzenia i cząstkowa sprzedaż towarów na placu wystawy bez opowiedzenia, pociągnie za sobą skutki prawne.

9. Tytoń i wyroby tytoniowe nie mogą w ogóle być sprzedawane na placu wystawy ani też wynoszone z placu wystawy w tym celu.

10. Od zagranicznych przedmiotów wystawy, które w przeciągu trzech miesięcy po zamknięciu wystawy nie będą przystawione do ekspozytury głównego urzędu cłowego dla przekazania do wywozu napowrót, będzie ściągnięte cło wchodowe, tudzież podatek konsumcyjny, jeżeli mu podlegają.

B. Przepisy postępowania z przedmiotami krajowemi.

1. Krajowe przedmioty wystawy mogą być przystawione na plac wystawy na podstawie certyfikatu wystawionego przez cesarską komisyą wystawową, przez komisyą krajową, lub przez komitet specyalny.

2. Ekspozytura głównego urzędu cłowego na wystawie utrzymuje w naoczności tylko te krajowe przedmioty wystawy, które ulegają podatkowi konsumcyjnemu przy przywozie do Wiednia.

3. Urzędy akcyzowe przekazują takie przedmioty do ekspozytury głównego urzędu cłowego na wystawie.

4. Co się tyczy przywozu i wywozu krajowych przedmiotów wystawy, podatkowi konsumcyjnemu ulegających, obowiązują w ogólności przepisy tyczące się postępowania z towarami zagranicznemi, z tą różnicą, że miejsce komisyi zagranicznych zajmą reprezentanci odpowiednich grup.

Ekspozyturze głównego urzędu cłowego trzeba przedłożyć przepisany wykaz i tych także przedmiotów a nie można takowych wynosić z placu wystawy bez przepustek, które od przepustek używanych dla towarów zagranicznych powinny różnić się barwą.

W przepustce tej cesarska komisya wystawy potwierdzi, że odnośny towar jest krajowy.

5. Krajowe przedmioty wystawy podatkowi konsumcyjnemu nie podlegające mogą także być wynoszene z wystawy jedynie tylko za przepustką, przez cesarską komisyą wystawy potwierdzoną i zaopatrzoną w pieczęć ekspozytury urzędu cłowego głównego.

6. Od przedmiotów, podatkowi konsumcyjnemu podlegających, które nie są przeznaczone na wystawę, lecz tylko do restauracyi i jadalni znajdujących się w obrębie wystawy, należy opłacić podatek w ekspozyturze głównego urzędu cłowego, jeżeli nie był opłaconym przy wejściu w obręb akcyzowy miasta Wiednia.

Lasser r. w.